

ΕΙΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ

ΤΗΣ ΕΙΣ ΣΜΥΡΝΗΝ

ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΔΟΣ Α. ΛΘ

Κατὰ στιγμὰς ποτε σχολῆς
Ὅταν τὸ βλέμμα προσηλοῖς
Ἐπὶ τῶν στίχων τούτων,
Εἰς μάτην θὰ ἀναζητῆς
Μὴ τις εἰς τούτους ποιητῆς
Σοφίας κρύπτη πλούτον.

Ἀπλοῦν ὑπέχουσι σκοπόν·
Νὰ συντηρήσωσι νωπὸν
Τὸ φίλτρον τῆς πατρίδος
Στὰ στήθη σου καὶ ζωηρὰν
Τὴν μνήμην, ὅταν ᾖς μακρὰν,
Τῆς γῆς τῆς Ἑλληνίδος.

Ἔχει ἐπίσης γαλανὸν
Ἡ Ἰωνία οὐρανὸν
Καὶ μύρτους καὶ δαφνῶνας
Γόνισσαν ἔχει καλλονήν,
Ποίησιν, τέχνην καὶ φωνήν,
Ἄλλ' ὄχι Παρθενῶνας.

Ὅταν τὸ βῆμα ὀδηγῆς
Μακρὰν τῆς Ἑλληνίδος γῆς
Μηδέποτε λησμονεῖ
Τὴν γῆν αὐτὴν τὴν προσφιλεῖ,
Ὅπου ῥοδόχρους ἡ δειλὴ
Φύεται ἀνεμώνη.

Ἐν Ἀθήναις κατὰ μῆνα Μάρτιον τοῦ 1895

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

